

Батрак К. Д., Марусич Я. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УКРАЇНІ. ПЕРСПЕКТИВИ

Наш світ кожного дня змінюється і потребує сучасних рішень. Людство постійно розвивається, а разом із ним і технології. Економіки всіх країн потребують вдосконалення, тому підприємство не може ефективно функціонувати без впровадження інновацій.

Під впливом конкуренції суб'єкти господарювання прагнуть знайти інноваційні методи управління підприємствами у боротьбі з економічними суперниками. Задля забезпечення зростання прибутку та свого розвитку, організації весь час вдосконалюють технології та збільшують свій економічний потенціал.

Усю сукупність бізнес-процесів, що відбуваються на сучасних підприємствах, можна умовно поділити на дві групи – традиційні та інноваційні. Перші характеризують традиційне, звичайне функціонування підприємства з його обладнанням, способами організації виробництва, а інноваційні – розвиток на основі використання сучасного обладнання, з використанням новітніх технологій, використанням робототехніки на якісно новому рівні.

Інноваційна модель технологічного розвитку – майбутнє України. На рівні законодавства існують певні проблеми з нестачею законодавчих актів, які б дозволили сформувати механізми державної інноваційної підтримки інноваційно-активних підприємств. Інноваційна активність підприємств може стати основним фактором їх розвитку задля забезпечення конкурентоспроможності. Пріоритет залучення інвестицій повинен бути спрямований на розвиток наукоємного виробництва та ІТ-технологій. Державні органи повинні забезпечити законодавчу підтримку машинобудівної галузі до якої в нинішній час можна віднести аерокосмічну галузь на чолі з Південмашем, авіаційні підприємства, підприємства суднобудування,

виробництва залізничних вагонів різного призначення і т ін. Державні органи повинні забезпечити створення і виконання програми, яка б передбачала фінансування 3% від рівня ВВП на розвиток наукових досліджень в Україні. Але по даним фахівців, зараз в Україні ця цифра у 6 разів менше. Крім цього відомого всім показника відносяться показники чисельності інженерів та науковців, наявність кооперації дій між вищими навчальними закладами та промисловими підприємствами, висока якість проведених науково-дослідних розробок, а також рівень витрат достатньо розвинутих компаній на наукові розробки та дослідження. Частка інноваційних підприємств, які проявляють себе як активні в цьому сенсі, складає 14,9%. А рівень (частка) сучасної продукції, яка вироблена на таких підприємствах складає біля 2% [3].

Спеціалісти, які займаються цією проблемою називають основні чинники, які негативно впливають на використання нових інноваційних технологій. Серед них : нестача інвестиційних ресурсів, достатньо висока вартість впровадження новітніх технологій, нестача правових нормативних та регулюючих документів, низький попит на створений інноваційний продукт, недостатня кваліфікація працівників підприємств, нестача коштів в бюджеті держави для підтримки активних в сфері інновацій підприємств.

На сьогоднішній день стан економіки України знаходиться не в найкращому стані, тому говорити про інноваційні технології в управлінні підприємствами не легко. Іноземні фінансові інвестиції існують для України, але ж їх не достатньо. В порівнянні з іншими країнами в Україні низькі темпи впровадження високих технологій, а отже іноземні підприємства завжди на крок попереду. Також існує проблема недосконалості законодавства щодо розвитку інноваційної діяльності та невиконання суб'єктами господарювання його вимог. Спостерігається недостатня кількість інноваційних підприємств (технопарків, технополісів, інноваційних центрів, наукових парків та центрів трансферу технологій).

Вже не один рік можна спостерігати занепад інноваційних технологій на підприємствах та фірмах, оскільки значний вплив на це має соціально-

політична ситуація в Україні. Наша країна потерпає від боргів та нестачі кваліфікованої робочої сили, а тому не може повноцінно реалізувати свій економічний потенціал. Основним джерелом фінансування інноваційних витрат залишаються власні кошти підприємств.

Одним із реальних шляхів створення умов для нововведень у нашій країні є професійна підготовка нових спеціалізованих кадрів, які будуть здатні впровадити інноваційні технології в економіку України. Також ще однією перспективою розвитку інновацій є залучення іноземного досвіду. Водночас держава повинна сприяти захисту та розвитку науково-виробничих об'єднань та комплексів для того, щоб вийти на ринок з новою високотехнологічною продукцією. Без посилення державного втручання в інноваційну діяльність у промисловості ефективне використання наявного потенціалу навряд чи можливе. Для активізації інноваційного розвитку підприємств в Україні необхідно розробити механізми фінансування цієї діяльності за рахунок створення та регулювання стимулів за допомогою системи пільгового оподаткування. Тоді непотрібно буде займатися пошуком інвесторів. Це надасть поштовх розвитку організаційним структурам управління, орієнтованим на інноваційний розвиток, сприятиме розвитку матеріальної бази для використання сучасних досягнень науки і техніки у виробничі процеси. Важливим фактором може бути створення законодавчого супроводження для формування механізмів підтримки інноваційної діяльності з боку держави.

Отже, інноваційні технології в управлінні підприємствами є запорукою виходу на ринок, конкурентноспроможності, отримання заробітку та поліпшення економіки країни в цілому.

Економіка України має багатий потенціал, але для його реалізації необхідний фінансовий, освітній поштовх, а також залучення інновацій та іноземних інвестицій.

Список використаних джерел:

1. Економіка підприємства/ за заг. ред. С. Ф. Покропивного. – 2-ге вид., та доп. – К.: КНЕУ, 2000. – 528 с.

2. Примак Т. О. Економіка підприємства: навч. посіб. – 5-ге вид., стер. – К.: Вікар, 2008. – 219с.
3. Закон України «Про інноваційну діяльність»[Електронний ресурс].